

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SOSYALİST ÜLKELER KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ
TOPLANTISININ
ORTAK AÇIKLAMASI
16 KASIM 1957

Arnavutluk Emek Partisi, Bulgaristan Komünist Partisi, Macaristan Sosyalist İşçi Partisi, Vietnam Emekçi Halkının Partisi, Almanya Sosyalist Birlik Partisi, Çin Komünist Partisi, Kore İşçi Partisi, Mogo-
listan Devrimci Halk Partisi, Polonya İşçi Birliği Partisi, Romanya İş-
çi Partisi, Sovyetler Birliği Komünist Partisi ve Çekoslovakya Komünist
Partisi temsilcileri, aralarındaki ilişkileri, uluslararası durumun ve
barış ve sosyalizm için mücadelenin güncel sorunlarını tartışmışlardır.

Görüş alışverişi sonunda, toplantıda incelenen tüm sorunlar konusun-
da partilerin görüş benzerlikleri ve uluslararası durumun incelenmesinde
görüş birliği ortaya çıkmıştır. Toplantıda tartışmalar sırasında ulus-
lararası komünist hareketin genel sorunlarına da değinilmiştir. Bu or-
tak açıklamanın hazırlanışı sırasında toplantıya katılanlar kapitalist
ülkelerdeki kardeş partilerin temsilcileri ile de tanışmışlardır. Bu
toplantıya katılmayan kardeş partiler Ortak Açıklama'da belirtilen gö-
rüşler konusunda nasıl tavır takınacaklarını değerlendirip kendileri
karar vereceklerdir.

I

Rusya'da Büyük Ekim Sosyalist Devrimi ile başlayan çağımızın esas i-
çeriği, kapitalizmden sosyalizme geçiştir. Bugün dünya nüfusunun üçte
birinden fazlası -950 milyondan fazla- sosyalizm yoluna girmiştir ve ye-
ni bir yaşam inşa etmektedir. Savaş sonrası dönemde sosyalizm güçlerinin
müthiş büyümesi ulusal anti-emperyalist hareketlerin alabildiğine yayıl-
masını sağlamıştır. Geçtiğimiz 12 yıl içinde, Çin Halk Cumhuriyeti, Vi-
etnam Demokratik Cumhuriyeti ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti yanında
700 milyondan fazla kişi sömürgecilğin boyunduruguna kırmış ve ulusal
bağımsız devletler oluşturmuştur. Hala kölelik altında inleyen sömürge
ve bağımlı ülkelerin halkları, ulusal kurtuluş için mücadelelerini yük-
seltmektedirler. Sosyalizmin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişmesi
emperyalizmin parçalanmasını büyük ölçüde hızlandırmıştır. Emperyalizm,
bir zamanlar insanlığın büyük bölümü üzerinde yürüttüğü hakimiyetini
kaybetmiştir. Emperyalist ülkelerde toplum büyük sınıf çelişkileri ve
bu ülkeler arası uzlaşmazlıklarla çalkalanmakta. Daha iyi şartlar ve de-
mokratik haklar için, barış ve sosyalizm için savaşan işçi sınıfı emper-
yalizmin ve tekellerin siyasetlerine karşı artan bir şekilde karşı koy-
maktadır.

Çağımızda dünyanın gelişmesi, birbirine tamamiyle zıt iki toplumsal
sistem arasındaki rekabetin yönü ve sonuçları tarafından belirlenmekte-
dir. Geçtiğimiz 40 yıl içinde, sosyalizm kapitalizmden çok daha üstün
bir sistem olduğunu ispatlamıştır. O, üretici güçlerin, kapitalizm şart-
larında imkansız olan misli görülmemiş bir derecede gelişmesini, emekçi
halkın maddi ve kültürel seviyesinde düzenli bir yükselişi sağlamıştır.
Sovyetler Birliği'nin ekonomi, bilim ve teknoloji alanlarındaki başarı-
ları ve diğer sosyalist ülkelerin sosyalist inşa alanında ulaştıkları so-
nuçlar, sosyalizmin geçerliliğinin kesin delilleridir. Sosyalist devlet-
lerde geniş emekçi halk yığınları gerçek özgürlük ve demokratik haklara
sahiptir. Halk iktidarı kitlelerin siyasi birliğini, ulusların eşitlik
ve dostlugunu ve dünya barışını korumaya ve kurtuluşları için mücadele
eden ezilen uluslara yardım etmeye yönelik bir dış siyaseti garantile-
mektedir. Gittikçe büyüyen ve daha da güçlenen dünya sosyalist sistemi,
halkların özgürlüğü, barış ve ilerleme yararına uluslararası durum üze-
rinde geniş şekilde etki etmektedir.

Sosyalizm gittikçe yükselirken, emperyalizm gerilemektedir. Sömürge-
cilik sisteminin yıkılışı sonucu emperyalizmin durumu büyük ölçüde zayıf-
lamıştır. Sömürgecilğin boyunduruguna kırmış olan ülkeler bağımsızlık-
larını korumakta, ekonomik bağımsızlık ve dünya barışı için savaşmakta-
dılar. Sosyalist sistem, uluslararası barış ve saldırganlığa karşı

mücadelelerinde bu ülkelere eşitlik ve işbirliği ilkeleri temelinde sosyalist uluslar tarafından yapılan yardım, bunların ulusal bağımsızlıklarını kazanmasına ve toplumsal ilerlemelerine yardım etmektedir.

Emperyalist ülkelerde üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki gelişki keskinleşmiştir. Çoğu kez modern bilim ve mühendislik, tüm insanlığın toplumsal gelişmesinin yararına kullanılmamaktadır. Çünkü kapitalizm toplumun üretici güçlerinin gelişmesini kösteklemekte ve deforme etmektedir. Dünya kapitalist ekonomisi sallantılı ve tutarsız olmaya devam etmektedir. Bir dizi kapitalist ülkede devam edebilen yüksek düzeydeki ekonomik durum, büyük ölçüde silahlanma yarışı ve diğer geçici etmenlerin bir sonucudur. Buna rağmen kapitalist ekonomi daha derin krizler ve yıkımlara uğramaktan kurtulamayacaktır. İş faaliyetlerinin geçici yüksek seviyesi kapitalist ülkelerdeki işçilerin bir kısmı arasında reformist hayallerin yaşamasına neden olmaktadır. Gelişmiş kapitalist ülkelerin bir kısmında gerçek ücretler savaş öncesi döneme nazaran daha düşük olmasına rağmen, daha ileri kapitalist ülkelerde artan sömürüye karşı ve daha yüksek bir yaşam standardı için mücadele eden işçi sınıfının bazı kesimleri savaş sonrası dönemde bazı ücret artışları elde etmeyi başarmışlardır. Buna rağmen, kapitalist dünyanın büyük bir bölümünde ve özellikle de sömürge ve bağımlı ülkelerde milyonlarca emekçi halk hala yoksulluk içinde yaşamaktadır. Tarımın tekeller tarafından büyük ölçüde ıssal edilmesi ve bunların izledikleri fiyat siyaseti, banka kredileri ve borçları sistemi, silahlanma yarışının yol açtığı yüksek vergilendirme, büyük köylü kitlelerinin sürekli mahvına ve yoksullaşmasına yol açmıştır. Sadece burjuvazi ile işçi sınıfı arasında değil, aynı zamanda tekeli burjuvazi ile tüm halk kesimleri; bir yanda ABD tekeli burjuvazisi ile diğer yanda diğer kapitalist ülke halkları ve hatta burjuvazileri arasında gittikçe keskinleşen çelişkiler mevcuttur. Kapitalist ülkelerin emekçi halkı öyle şartlarda yaşamaktadırlar ki, kötü durumlarından kurtuluşun tek yolunun sosyalizm olduğunu her geçen gün daha çok anlamaktadırlar. Böylece bunları sosyalizm için aktif mücadeleye çekmenin uygun şartları yaratılmaktadır.

"Güçlenme siyaseti" denilen siyaseti izleyen saldırgan ABD emperyalist çevreleri, dünyanın bir çok ülkesini kendi nüfuzları altına sokmaya ve insanlığın toplumsal gelişmenin kanunlarına uygun bir şekilde ilerletilmesini baltalamaya çalışmaktadırlar. "Komünizmle Mücadele" adına, daha fazla sayıda ülkeyi kendi egemenlikleri altına sokmaya çalışmakta, demokratik özgürlüklerin mahvına neden olmakta, gelişmiş kapitalist ülkelerin ulusal bağımsızlıklarını tehdit etmekte, kurtulmuş halkları yeni sömürgecilik şekilleriyle ezmeye çalışmakta ve sosyalist ülkelere karşı sistemli bir şekilde yıkıcı faaliyet yürütmektedirler. ABD'deki bazı saldırgan grupların siyaseti, etraflarında kapitalist dünyanın tüm güçlerini toplamaya yönelmiştir. Bunlar bu şekilde hareket ederek dünya gericiiliğinin merkezi, halkların yeminli düşmanı haline gelmektedirler. Bu halk düşmanı saldırgan emperyalist güçler bu siyasetleri ile kendi yıkılışlarını hazırlamakta, kendi mezar kazıcılarını yaratmaktadırlar.

Emperyalizm var olduğu sürece saldırgan savaşlar tehlikesi de var olacaktır. Savaş sonrası yıllar boyunca, Amerikalı, İngiliz, Fransız ve diğer emperyalistler ve bunların uşakları, Çin Hındi, Endonezya, Kore, Malezya, Kenya, Guatemala, Mısır, Cezayir, Oman ve Yemen'de savaşlar çıkartmışlar ve hala da çıkartmaktadırlar. Saldırgan emperyalist güçler aynı zamanda silahlanmayı azaltmayı, atomik ve hidrojen silahlarının yapımı ve kullanımını yasaklamayı ve bu silahlar üzerindeki denemelere bir an önce son vermeyi şiddetle reddetmekte, "soğuk savaş"ı ve silahlanma yarışını sürdürmekte, daha fazla askeri üsler kurmakta, barışı sabote etmek ve yeni bir savaş tehlikesi yaratma siyasetlerini sürdürmektedirler. Nükleer silahların yasaklanması konusunda anlaşmaya varılmadan bir dünya savaşı çıkacak olursa, bu kaçınılmaz olarak misli görülecek büyük ölçüde tahrip gücüne sahip nükleer bir savaş haline dönüşecektir.

Batı Almanya'da <https://www.kommunistische-partei.de/> yenilen canlanmış ve bu Avrupa'nın ortasında savaşın sıcak bir kaynağı haline gelmiştir.

Şu anda barışı tehdit eden Batı Alman militarizmine ve bunların üç dünya faaliyetsizliğine karşı mücadele, Alman halkının ve Avrupa'nın tüm uluslarının barışsever güçlerinin önünde duran acil bir görev haline gelmiştir. Bu mücadelede, Alman tarihinde ilk işçi-köylü devleti olan Alman Demokratik Cumhuriyeti'ne özellikle büyük görevler düşmektedir. Bu toplantıya katılanlar, Alman Demokratik Cumhuriyeti'ni tümüyle desteklediklerini ve onunla dayanışma içinde olduklarını belirtirler.

Emperyalistler aynı şekilde Orta Doğu'nun barış sever halkları üzerine meşhur "Eisenhower-Dulles Doktrini"ni empoze etmeye çalışmakta ve böylece bu bölgede de savaş tehlikesi yaratmaktadırlar. Bağımsız Suriye'ye karşı provokasyonlar ve suikastler düzenlemektedirler. Suriye, Mısır ve diğer Arap ülkelerine karşı yürütülen bu provokasyonlar, Arap ülkelerini bölme ve soyutlamayı, böylece de onların özgürlük ve bağımsızlıklarını ortada kaldırma amaçlamaktadır.

SEATO saldırgan bloğu, Güney Doğu Asya'da savaş tehlikesinin kaynağını oluşturmaktadır.

Yasa dışı ya da barış içinde bir arada yaşama konusu bugün dünya siyasetinin önemli bir sorundur. Bütün uluslar emperyalizm tarafından yaratılan savaş tehlikesine karşı dikkatli olmalıdırlar.

Mısır'da emperyalistlerin planlarının suya düşmesinin de gösterdiği gibi, günümüzde barış güçleri oldukça gelişmiştir ve savaşları önleme imkanı mevcuttur. Emperyalistlerin Macaristan'daki halk demokrasisi sistemini yıkmak için karşı devrimci güçleri kullanma planları da başarısızlığa uğramıştır.

Barış davası çağımızda güçlü barış güçleri tarafından savunulmaktadır. Bu güçler: Sovyetler Birliği tarafından başı çekilen sosyalist ülkelerin yıkılmaz kampı; anti-emperyalist tavır takınan ve sosyalist ülkelerle birlikte geniş barış cephesi oluşturan Asya ve Afrika'nın barış sever ülkeleri; uluslararası işçi sınıfı ve onların öncüleri komünist partileri; sömürge ve yarı sömürge ülkeler halklarının kurtuluş hareketleri; halkların kitlesel barış hareketleri; tarafsızlıklarını ilan eden Avrupa ülkeleri halkları; Latin Amerika halkları ve emperyalist ülkelerdeki halk yığınları yeni bir savaş planlarına karşı gittikçe artan bir şekilde direnmektedirler. Bu büyük güçlerin ittifakı savaşçı önleyebilir. Fakat emperyalist manyaklar her şeyi gözardı edip savaş başlatmaya kalkarlarsa emperyalizm kendi mahvına neden olacaktır. Çünkü halklar kendilerine büyük acılar getiren ve büyük kurbanlar alan bir sisteme müsaade etmeyeceklerdir.

Toplantıya katılan Komünist ve İşçi Partileri, Sovyetler Birliği Komünist Partisi 20. Kongresi kararları ile daha da geliştirilen ve güncelleştirilen, iki sistemin barış içinde bir arada yaşaması Leninist ilkesinin, sosyalist ülkelerin dış siyasetinin sarsılmaz bir temeli ve halklar arasında barış ve dostlugin sağlam bir direği olduğunu belirtirler. Barış içinde bir arada yaşama ilkesi, Çin Halk Cumhuriyeti ve Hindistan Cumhuriyeti tarafından ortaklaşa belirlenen Beş İlke ile ve Afro-Asya ülkelerinin Bandung Konferansı'nda kabul edilen program ile de uyum içindedir. Barış ve barış içinde bir arada yaşama bugün tüm ülkelerde geniş halk yığınlarının talebi haline gelmiştir.

Komünist partiler barış için mücadeleyi en önde gelen görevleri kabul ederler. Onlar, tüm barış sever güçlerle birlikte savaşı önlemek için ellerinden gelen her şeyi yapacaklardır.

II

Toplantı, içinde bulunduğumuz durumda, sosyalist ülkelerin, Komünist ve İşçi Partilerinin arasındaki dostça birlik ve işbirliğini ve uluslararası işçi sınıfı, ulusal kurtuluş ve demokratik hareketleri arasındaki dayanışmayı güçlendirmenin özel bir öneme sahip olduğu görüşündedir.

Dünya sosyalist sistemi ülkeleri ve tüm Komünist ve İşçi Partileri arasındaki ilişkilerin temelinde, yaşam tarafından denenmiş olan ML'in ilkeleri, proleter enternasyonalizmi ilkeleri yatar. Bugün bütün ülkelerin emekçi halklarının çıkarları, bu halkların Sovyetler Birliği ve tüm sosyalist ülkelerle birlikteliği, bu halkların birlikteliğindedir. Çünkü bu ülkeler bütün dünyada barışın korunması siyaseti izleyen, barış ve top-

lumsal ilerlemenin ana direkleridir. İşçi sınıfı, demokratik güçler ve her yerdeki emekçi halk, ortak davaları uğruna aralarındaki dostça bağları güçlendirmek, ilk ve en güçlü sosyalist ülke olan Sovyetler Birliği'nde, Çin Halk Cumhuriyeti'nde ve bütün sosyalist ülkelerde kazanılan tarihi siyasi ve toplumsal kazanımları düşmana karşı savunmak ve bu kazanımları daha da genişletip sağlamlaştırmak için bıkıp usanmadan uğraşmalıdırlar.

Sosyalist ülkeler aralarındaki ilişkileri, tam eşitlik, toprak bütünlüğüne saygı, devlet bağımsızlığı ve özgürlüğü ve birbirlerinin iç işlerine karışmama ilkeleri temelinde yürütürler. Bunlar önemli ilkelere dir. Buna rağmen bu ilkelere aralarındaki ilişkinin özünü dışılamaz.

Dostça karşılıklı yardımlaşma bu ilişkilerin bir parçasıdır. Bu yardımlaşma sosyalist enternasyonalizmin çarpıcı bir ifadesidir.

Sosyalist devletler, karşılıklı çıkar ve yoldaşça karşılıklı yardımlaşma temelinde kendi aralarında geniş ekonomik ve kültürel işbirliği geliştirmişlerdir. Bu hem her sosyalist ülkenin, hem de bir bütün olarak sosyalist ülkeler topluluğunun ekonomik ve kültürel bağımsızlığının korunmasında önemli bir rol oynamaktadır. Sosyalist devletler aralarındaki ekonomik ve kültürel işbirliğini daha da geliştirip güçlendirmeye devam edeceklerdir.

Sosyalist devletler, tüm diğer ülkelerle de, bunlar istediği takdirde, eşitlik, karşılıklı çıkar ve birbirlerinin iç işlerine karışmama temelinde ekonomik ve kültürel ilişkilerin alabildiğine geliştirilmesinden yanadırlar.

Sosyalist ülkeler arasındaki dayanışma, başka herhangi bir ülkeye yönelik değildir. Tam tersine bu dayanışma bütün barış sever halkların çıkarlarına hizmet etmekte, emperyalist çevrelerin saldırgan emellerine engel olmakta ve gittikçe büyüyen barış güçlerini destekleyip teşvik etmektedir. Sosyalist ülkeler dünyanın askeri bloklara bölünmesine karşıdır. Fakat, Batılı güçlerin, sosyalist ülkelerin askeri blokların karşılıklı olarak ortadan kaldırılması önerilerini kabul etmemeleri ile ortaya çıkan durum karşısında, savunma niteliğine sahip olan, Avrupa halklarının güvenliğine hizmet eden ve bütün dünyada barışı destekleyen Varşova Anlaşma Örgütü korunmalı ve güçlendirilmelidir.

Sosyalist ülkeler tek bir topluluk içinde birleşmişlerdir. Çünkü onlar ortak sosyalist yolda ilerlemektedirler. Devlet otoritesi, toplumsal ve ekonomik sistemlerinin sınıf özü aynıdır. Emperyalizme karşı mücadelede ve sosyalizm ve komünizmin zaferi için savaşta çıkarları ve amaçları aynıdır ve bu karşılıklı yardımlaşma ve dayanışmayı gerektirmektedir. Hepsi de ortak ML ideolojisi ile donanmışlardır.

Sosyalist ülkelerin dayanışması ve yakından birliği, her birinin bağımsızlık ve özgürlüğü için güvenilir bir garanti teşkil etmektedir. Sosyalist ülkeler arasında daha güçlü bir dostça ilişki ve dostluk, tüm Komünist ve İşçi Partilerinin ML bir enternasyonal siyaset izlemelerini, emekçi halkın enternasyonalizm ile yurtseverliği birleştirebilen bir ruhla eğitilmelerini, burjuva milliyetçiliği ve güvenizminin kalıntılarına karşı kararlı bir mücadeleyi gerekli kılmaktadır. Sosyalist ülkeler arasındaki ilişkiler konusunda ortaya çıkan tüm sorunlar, sosyalist enternasyonalizminin ilkelerine sıkı sıkıya bağlı kalınarak yoldaşça tartışmalar yoluyla tümüyle halledilebilirler.

III

SSCB'nde sosyalizmin zaferi ve halk demokrasilerinde sosyalist inşadaki ilerlemeler, bütün ülkeler işçi sınıfı ve emekçi halklarının sempatisini kazanmıştır. Sosyalizmin fikirleri milyonlarca kişiye sarmaktadır. Bu şartlarda emperyalist burjuvazi halk kitlelerinin ideolojik alanında yozlaştırılmasına özel bir önem vermektedir. Sosyalizmi çarpıtmakta, ML'e çamur atmakta ve kitleleri yanlış yönlere çekip kafalarını bulanırmaktadır. Halk kitlelerinin ML eğitimini yoğunlaştırmak, burjuva ideolojisine karşı mücadele etmek, sosyalizme ve komünist harekete karşı yürütülen emperyalist propagandanın yalanlarını ve adi iftiralılarını teşhir etmek ve sosyalist propaganda ve uluslararası dostluğu basit ve ikna edici bir şekilde genişçe propaganda etmek önü-

mizdeki birincil görevdir.

Toplantı, Komünist ve İşçi Partilerinin sosyalist devrim ve sosyalizmin inşası konularındaki temel sorunlar konusunda görüş benzerliklerini ortaya koymuştur. Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin tecrübeleri, sosyalist devrimin ve sosyalizmin inşasının ilerlemesinin sosyalist yola giren tüm ülkeler için geçerli olan bir dizi temel kanunlar tarafından yönlendirildiği şeklinde ML teorisinin doğruluğunu tümüyle ispatlamıştır. Söz konusu temel kanunlar, tamamiyle göz önüne alınması gereken çok çeşitli tarihi ulusal özellikler ve adetlerle yanyana, her yerde kendilerini gösterirler.

Bu kanunlar: proleterya devriminin şu veya bu şekilde gerçekleştirilmesi ve proleterya diktatörlüğünün şu veya bu şekilde kurulması için emekçi kitlelerin, çekirdeğini ML partinin oluşturduğu işçi sınıfı tarafından yönlendirilmesi; işçi sınıfının, köylülüğün büyük bölümü ve emekçi halkın diğer kesimleri ile ittifakı; temel üretim araçları üzerinde kapitalist mülkiyetin kaldırılması ve kamu mülkiyetinin oluşturulması; tarımın kademeli sosyalist inşası; sosyalizm ve komünizmin inşasını, emekçi halkın yaşam standardını yükseltmeyi amaçlayan ulusal ekonominin planlı geliştirilmesi; sosyalist devrimin ideoloji ve kültür alanında sürdürülmesi ve kendilerini işçi sınıfı, emekçi halk ve sosyalizm davasına adanmış çok sayıda aydının yetiştirilmesi; millî baskının ortadan kaldırılması ve halklar arasında eşitlik ve dostlугun kurulması; sosyalizmin kazanımlarının iç ve dış düşmanların saldırılarına karşı savunulması; bir ülke işçi sınıfının diğer ülkelerin işçi sınıfı ile dayanışması, yani proleter enternasyonalizmidir.

ML, sosyalist devrim ve sosyalizmin inşasının genel ilkelerinin, her ülkenin somut şartlarına göre yaratıcı bir şekilde uygulanmasını gerektirir ve diğer ülkeler komünist partilerinin siyaset ve taktiklerinin mekanik bir şekilde kopya edilmesini reddeder. Lenin sürekli olarak, komünizmin temel ilkelerinin bir ulusun özelliklerini göz önüne alarak doğru bir şekilde uygulanmasının gerekliliğine dikkat çekmiştir. Proleterya partisi tarafından ulusal özelliklerin göz ardı edilmesi, onu gerçeklerden, kitlelerden uzaklaştırır ve böylece sosyalizm davasını sekteye ugratır. Bunun aksine, ulusal özelliklerin abartılması ve ulusal özellikler maskesi altında ML'in sosyalist devrim ve sosyalizmin inşası konularındaki evrensel gerçeklerinden uzaklaşılması da sosyalizm davasına aynı derecede zararlıdır. Toplantıya katılanlar her iki akıma karşı da aynı derecede mücadele edilmesi gerektiği görüşündedirler. Sosyalist ülkeler Komünist ve İşçi Partileri, ML'in bu evrensel gerçeğini kendi ülkelerinin devrimci pratiği ile birleştirme ilkesine bağlı kalmalı, sosyalist devrim ve sosyalizmin inşası konularındaki genel kuralları kendi ülkelerinin somut şartlarına uygun olarak yaratıcı bir şekilde uygulamalı, birbirlerinden öğrenmeli ve tecrübelerini paylaşmalıdırlar. Değişik ülkelerde sosyalizmin inşası için kullanılan çeşitli şekil ve metodlarla, tecrübe tarafından denenmiş olan sosyalist inşanın genel kurallarının yaratıcı bir şekilde uygulanması, ML teorie kolektif bir katkı oluşturmaktadır.

ML teori, diyalektik materyalizmden kaynaklanmaktadır. Bu dünya görüşü, tabiat, toplum ve insan düşüncesinin gelişmesinin evrensel kanununu yansıtır. O, geçmişte ve bugün olduğu gibi, gelecek için de geçerlidir. Diyalektik materyalizmin karşısında metafizik ve idealizm durmaktadır. Marksist siyasi parti, sorunların incelenmesinde diyalektik ve materyalizme dayanmayacak olursa sonuç, tek yanlılık ve sübjektivizm, insan düşüncesinin hantallaşması, yaşamdan kopma ve seçmelerin ve olayların gerekli analizini yapma yetenini yitirme, revizyonist ve dogmatik hatalar ve siyasette hatalar olacaktır. Pratik faaliyetlerde diyalektik materyalizmin uygulanması ve parti görevlileri ile geniş halk kitlelerinin ML ruhu ile eğitilmesi Komünist ve İşçi Partilerinin önündeki acil görevlerdir.

İçinde bulunduğumuz aşamada özel öneme sahip bir konu da, işçi sınıfı ve komünist hareketin karşıt güçlere karşı mücadeleidir. Toplantıya katılanlar, Komünist ve İşçi Partileri saflarında re-

vizyonizm ve dogmatizmin kararlılıkla yıkılmasının gerekliliğini vurgularlar. Revizyonizm ve dogmatizm, geçmişte olduğu gibi bugün de işçi sınıfı ve komünist hareket içerisinde uluslararası bir olgudur. Dogmatizm ve sekterlik ML teorisinin gelişmesini ve onun değişen şartlarda yaratıcı bir şekilde uygulanmasını engeller, somut durumun incelenmesinin yerine alıntılar yapmayı ve bilgiçlik taslamayı geçirir ve partinin halk kitlelerinden kopmasına yol açar. Sekterlik kabuguna çekilen ve kitlelerle bağını kaybeden bir parti işçi sınıfı davasını zafere ulaştıramaz.

Komünist partileri, bir yanda dogmatizmi lanetlerlerken, günümüzde esas tehlikenin revizyonizm, diğer bir deyişle işçi sınıfının devrimci enerjisini felce uğratan ve kapitalizmin korunması ya da restorasyonunu isteyen ve burjuva ideolojisinin bir yansıması olan sağ oportünizm olduğu görüşündedirler. Bununla birlikte, dogmatizm ve sekterlik bir partinin gelişmesinin değişik aşamalarında da esas tehlike haline gelebilirler. Bir komünist partisini belirli bir zamanda daha çok tehdit eden tehlikenin ne olduğuna karar vermek her partinin kendi görevidir.

İktidarın proleterya tarafından ele geçirilmesi, devrimin sonu değil sadece bir başlangıçtır. Proleterya iktidarın ele geçirilmesinden sonra, ulusal ekonominin sosyalist inşası ve sosyalizmin ekonomik ve teknik temellerinin oluşturulması görevleri ile karşı karşıyadır. Diğer yanda yıkılan burjuvazi iktidarı yeniden ele geçirmek için sürekli çabalamaktadır; burjuvazi, küçük burjuvazi ve bunların aydınlarının toplum üzerindeki etkileri hala büyüktür. Bu yüzden kimin - kapitalizmin mi yoksa sosyalizmin mi- kazanacağı sorununun çözümü için oldukça uzun bir süreye ihtiyaç vardır. Burjuvazinin etkisinin varlığı revizyonizmin iç kaynağını, emperyalist baskıya teslimiyet ise dış kaynağı oluşturur.

Modern revizyonistler ML'in büyük öğretilerini karalamaya çalışmakta, onun "eskidiğini" ve toplumsal ilerleme için önemini kaybettiğini iddia etmektedirler. Revizyonistler, Marksizmin devrimci ruhunu yok etmeye ve işçi sınıfı ve genelde emekçi halk arasında sosyalizme olan inançı baltalamaya çalışmaktadırlar. Proleterya devriminin ve kapitalizmden sosyalizme geçiş dönemi boyunca proleterya diktatörlüğünün gerekliliğini, ML partinin önder rolünü inkar etmekte, proleter enter-nasyonalizmi ilkelerini reddetmekte, Leninist parti örgütlenmesi ilkelerini ve hepsinin de üstünde demokratik merkezîyetçilik ilkesini red etmekte ve böylece de komünist partisini militan devrimci bir örgüt halinden çıkarıp bir nevi tartışma kulübüne dönüştürmek istemektedirler.

Uluslararası komünist hareketin tecrübeleri göstermiştir ki, komünist ve işçi partilerinin saflarında ML birliğin kararlılıkla savunulması ve birliği zedeleyen grup ve hiziplerin yasaklanması sosyalist devrimin görevlerinin başarıyla yerine getirilmesini, sosyalizm ve komünizmin kurulmasını garanti altına alır.

IV

Komünist ve İşçi Partileri büyük tarihi görevlerle karşı karşıya dırlar. Bu görevlerin yerine getirilmesi, sadece Komünist ve İşçi Partilerinin değil tüm işçi sınıfının daha sıkı birliğini, işçi sınıfı ile köylülük arasındaki ittifakın güçlendirilmesini, dünya emekçi halklarının ve ilerici insanlığın özgürlük ve barış sever güçlerinin dayanışmasını gerekli kılmaktadır.

Günümüzde barışın korunması dünya çapında en önemli görevdir. Bütün ülkelerin Komünist ve İşçi Partileri, barıştan yana olan ve savaşa karşı çıkan bütün güçlerle mümkün olan en geniş çapta ortak eylemlerden yanadırlar. Toplantıya katılanlar, barış içinde bir arada yaşamak, Avrupa ve Asya'da kolektif güvenlik, silahlanmada azalma ve nükleer silahların kullanılmasının ve denemesinin yasaklanmasını isteyen bütün devletler, partiler, örgütler, hareketler ve kişilerin çabalarını desteklediklerini belirtirler.

mokratik çıkarlarının sadık birer savunucusudurlar. Bir çok ülke işçi sınıfı ve halkları hala sömürgeci saldırıya ve feodal baskıya karşı ulusal bağımsızlık mücadelesi yürütme tarihi göreviyle karşı karşıya dırlar. Bunun gerçekleştirilmesi için gerekli olan şey, işçiler, köylüler, şehir küçük burjuvazisi, millî burjuvazi ve diğer yurtsever demokratik güçlerin birleşik anti-emperyalist ve anti-feodal cephesidir. Bir dizi gerçeğin de ispatladığı gibi, çeşitli yurtsever ve demokratik güçler arasındaki birlik ne kadar büyük ve güçlü ise, ortak mücadelede zafere ulaşmak garantisi de o kadar büyüktür.

İçinde bulunduğumuz dönemde, işçi sınıfı ve halk kitlelerinin savaş tehlikesine karşı ve kendi çıkarları doğrultusunda yürüttükleri mücadele, silahlama yarışının sorumlusu olan, yeni bir dünya savaşı için hazırlanan ve geriçilik ve saldırganlığın kale si durumunda olan büyük tekelleri sermaye gruplarına karşı yönelmiştir. Bu bir avuç tekelin çıkar ve siyaseti sadece işçi sınıfı ile değil, aynı zamanda kapitalist toplumun diğer kesimleri ile; köylüler, aydınlar ve küçük ve orta şehir burjuvazisi ile de artan bir şekilde çelişmektedir. Amerikan te-kellerinin hegemonyasını kurmak istediği kapitalist ülkelerle, halihazırda Birleşik Devletler'in askeri ve ekonomik yayılma siyasetinden mağdur olan ülkelerde, barış için, ulusal bağımsızlık ve demokratik özgürlüklerin savunulması için, yaşam standartlarını yükseltmek için, köklü toprak reformlarını yerine getirmek ve ulusal çıkarlara ihanet eden tekellerin yönetimini yıkmak için yürütülen mücadelede, işçi sınıfı ile onun devrimci partileri önderliğinde nüfusun geniş kesimlerini birleştirmek için objektif şartlar yaratılmaktadır.

Büyük tarihi değişiklikler ve uluslararası alanda güçler dengesinin sosyalizm lehine değişmesi sonucu, sosyalist fikirlerin işçi sınıfı, emekçi köylülük ve emekçi aydınlar arasında yarattığı sempati sosyalizmin zaferi için daha elverişli şartları yaratmaktadır.

Sosyalizme geçiş şekilleri ülkeden ülkeye değişebilir. İşçi sınıfı ve onun öncüsü ML parti sosyalist devrimi barışçıl yollarla gerçekleştirmek ister. Bu, işçi sınıfı ve bir bütün olarak halkın çıkarları yanında, ülkenin ulusal çıkarlarının da yararına dır.

Günümüzde bir dizi kapitalist ülkede, işçi sınıfı ve halkın birleşik cephesi ya da çeşitli partiler ve kamu kuruluşları arasında anlaşma ve siyasi işbirliğinin diğer şekilleri gerçekleştirildiği takdirde, öncü güç tarafından yönlendirilen işçi sınıfının halkın çoğunluğunu birleştirebilmesi, iç savaş olmadan devlet iktidarını ele geçirmesi ve temel üretim araçlarının halka devredilmesini sağlaması imkanı mevcuttur. İşçi sınıfı halkın çoğunluğuna dayanarak, kapitalistlere ve toprak ağalarına taviz verme siyasetlerini terkedemeyen oportünist unsurları kararlılıkla püskürterek, gerici halk düşmanı güçleri yenebilir; parlamentoda sağlam bir çoğunluk sağlayabilir; parlamentoyu burjuvazinin sınıf çıkarlarına hizmet eden bir araç olmaktan çıkarp onu emekçi halka hizmet eden bir araç haline dönüştürebilir; parlamento dışında bir kitle mücadelesi başlatabilir; gerici güçlerin direnişini kırabilir ve sosyalist devrimin barış içinde gerçekleşmesi için gerekli şartları yaratabilir. Tüm bunlar sadece işçilerin, köylü kitlelerinin ve şehir orta katmanlarının, büyük tekelleri kapitale, gericiile karşı, toplumsal reformlar, barış ve sosyalizm uğruna yürüttükleri sınıf mücadelesinin geniş bir şekilde ve ara vermeden geliştirilmesi ile mümkün olacaktır.

Hakim sınıfların halka karşı zor kullanması durumunda, barışçıl olmayan yoldan sosyalizme geçiş ihtimali de göz önünde tutulmalıdır. Leninizm'in öğrettiği ve tecrübelerin de doğruladığı gibi, hakim sınıflar iktidarı hiç bir zaman kendiliklerinden terketmeyeceklerdir. Bu durumda sınıf mücadelesinin gerekli ve sertliği proleteryan çok, gerici çevrelerin halkın ezici çoğunluğunun isteklerine ters düşen direnişine, sosyalizm mücadelesinin şu ya da bu aşamasında bu çevrelerin zor kullanmasına bağlı olacaktır.

Sosyalizme giden bu yollardan biri ya da diğerinin kullanılmasını her ülkenin somut şartları belirleyecektir.

İşçi sınıfı için Ulusal Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesi, halkların korunması ve genişletilmesi, ulusal bağımsızlığın ve uluslar arasında barışın sağla-

nın korunması, iktidarın ele geçirilmesi ve sosyalizmin inşası mücadelelerinde Komünist Partiler, Sosyalist Partilerle işbirliği yapmak isterler. Sağcı Sosyalist Parti önderleri bu işbirliğini baltalamak için ellerinden geleni yapıyorlarsa da, komünistlerle sosyalistler arasında birçok konuda işbirliği yapma imkanı artmaktadır. Komünist ve Sosyalist Partiler arasında var olan ideolojik ayrılıklar, bunların işçi sınıfı hareketinin karşısında duran bir dizi önemli konuda eylem birliği oluşturmalarını engellememelidir.

İşçi sınıfının iktidarda olduğu sosyalist ülkelerde geniş halk kitleleri ile yakın ilişkiler kurma imkanına sahip olan Komünist ve İşçi Partileri, sürekli olarak bu kitlelere dayanmalı ve sosyalizmin inşası ve savunulması davasını, ülkelerinin efendisi olduklarını tamamiyle kavramış olan milyonların davası haline getirmelidirler. Geçtiğimiz yıllarda sosyalist ülkeler tarafından sosyalist demokrasinin genişletilmesi ve eleştiri-özeleştirmenin teşvik edilmesi için alınan önlemler, geniş halk kitlelerinin yaratıcı inisiyatifinin ve faaliyetlerinin, aralarındaki dayanışmanın geliştirilmesi, sosyalist sistemin sağlamlaştırılması ve sosyalist inşanın hızlandırılması yönünde atılan önemli adımlardır.

İşçi sınıfı, tüm emekçi halklar, bütün ilerici insanlık, dünyanın barış ve özgürlük sever güçleri arasında gerçek bir dayanışmayı gerçekleştirmek için, herşeyden önce Komünist ve İşçi Partilerinin birliğini gerçekleştirmek, bütün ülkelerin Komünist ve İşçi Partileri arasında dayanışmayı güçlendirmek gereklidir. Bu dayanışma, daha büyük dayanışmaların çekirdeği; işçi sınıfı davasının zaferinin yegane garantisidir.

Komünist ve İşçi Partileri, dünya sosyalist sistemi ve uluslararası komünist hareketin hedefleri ile ilgili olarak özel öneme sahip sorumluluklar taşımaktadırlar. Toplantıda temsil edilen Komünist ve İşçi Partileri, sosyalist devletler topluluğunu daha da güçlendirmek amacıyla ve uluslararası işçi sınıfı hareketinin, barış ve sosyalizmin çıkarlarına uygun olarak, aralarındaki birliği ve yoldaşça işbirliğini yorulup yılmadan güçlendireceklerini açıklarlar.

Toplantıya katılanlar, uluslararası hareketin büyüdüğünü, bir dizi önemli deneyden başarıyla geçtiğini ve bir dizi önemli zaferler kazandığını gururla belirtirler. Komünistler ML teorisinin geçerliliğini, kendilerinin sadece sosyalizmin yüce ideallerinin propagandasında değil, aynı zamanda bunların oldukça zor şartlarda hayata geçirilmesindeki ustalıklarını eylemleri ile dünya çapında emekçi halka göstermişlerdir.

İnsanlık tarihindeki tüm ilerici hareketlerde olduğu gibi, komünist hareketin de zorluklar ve engellerle karşılaşması kaçınılmazdır. Buna rağmen, geçmişte olduğu gibi, hiç bir güçlük ve engel, ne şimdi, ne de gelecekte tarihi gelişmeyi belirleyen kuralları değiştiremeyecek, işçi sınıfının eski dünyayı değiştirip yeni bir dünya yaratma yolundaki kararlılığını etkileyemeyecektir. Komünistler mücadelelerine başladıklarından berigerici güçler tarafından baskı ve zulüm altında tutulmuşlardır. Fakat komünist hareket tüm saldırıları kahramanca püskürtmekte, her denemeden daha güçlü ve çelikleşmiş olarak çıkmaktadır. Komünistler aralarındaki birliği daha da sağlamlaştırarak emperyalist güçlerin toplumun yeni bir çağa doğru ilerleyişini durdurma çabalarını boşa çıkarmaktadırlar.

Emperyalizmin komünizmin krizleri konusundaki adi yalanlarına rağmen komünist hareket gittikçe büyümekte ve güçlenmektedir. SBKP 20. Kongresi'nin kararları sadece SBKP ve SSCB'nde komünizmin inşası açısından büyük öneme sahip olmakla kalmıyor. Bu kararlar dünya komünist hareketinde yeni bir safha açmış ve bu hareketin ML çizgide daha da ilerlemesine yol açmıştır. Çin, Fransa, İtalya ve diğer ülkelerdeki komünist partilerinin geçtiğimiz günlerde yapılan kongrelerinin sonuçları, bu partilerin saflarındaki birlik ve dayanışmayı ve bu partilerin proleter enternasyonalizmi ilkelerine bağlılığını açıkça göstermiştir. Komünist ve İşçi Partileri temsilcilerinin bu toplantısı komünist hareketin enternasyonal dayanışmasının bir göstergesidir.

Toplantıya katılanlar, görüş alışverişlerinden sonra, içinde bulunulan şartlarda, ikili görüşmeler ve bilgi alışverişinin yanında, gerek duyulduğunda, günümüz sorunlarını tartışmak, tecrübeleri paylaşmak, birbir-

lerinin görüş ve tavırlarını incelemek ve ortak amaçlar olan barış, demokrasi ve sosyalizm için yürüttükleri ortak mücadelede güçlerini birleştirmek için Komünist ve İşçi Partilerinin temsilcilerinden oluşan böyleli konferanslar düzenlemenin yararlı olacağı sonucuna varmışlardır.

Toplantıya katılanlar oybirliği ile, Komünist ve İşçi Partilerinin saflarını sıklaştırarak ve böylece bütün ülkelerin işçileri ve halklarını harekete geçirerek, ileri doğru hareketlerinin önündeki tüm engelleri aşacakları ve dünya barışı, demokrasi ve sosyalizm davası yolunda daha büyük zaferler kazanacakları konusundaki kesin inançlarını belirtirler.